

Can Ravella

Subirats

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Al nucli de Can Ravella, a l'oest d'Ordal. N-340, km. 312,200.

Coordenades:

Latitud: 41.39516
Longitud: 1.8357
UTM Est (X): 402667
UTM Nord (Y): 4583279

Classificació

Número de fitxa 08273 - 111
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Neoclàssic
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Si, IPA
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 039A09502

Fitxes associades:

[Capella de Sant Sebastià d'Ordal](#)

Autoria de la fitxa Josep Anton Pérez
Data de registre de la fitxa: dl., 13/03/2006 - 01:00

Descripció

Gran masia senyorial, amb planta baixa i pis. Destaquen dues torres adossades amb coberta de pavelló i una tercera coronada amb merlets. Adossat a l'edifici principal hi ha un cos lateral amb galeria d'arcades de mig punt. A la façana davantera hi ha una terrassa amb balustrada. Totes les obertures estan emmarcades en pedra, la porta s'obre amb un arc rebaixat i al primer pis les obertures són totes portes amb balcó. A la torre principal les obertures són diferents, finestres petites amb arc de mig punt. A la part superior de la façana, sota de la cornisa, s'obren tres ulls de bou decorats amb ceràmica majòlica de decoracions geomètriques. La masia està envoltada de jardins.

Observacions:

A la part alta de la casa senyorial hi ha les restes del mas Margassó; davant seu a l'altra banda de la carretera, hi ha la Casa Llarga, que forma part de l'heretat.

Història

Sembla que aquesta masia té els seus orígens als segles XIII-XIV, si bé les primeres notícies documentals segures de la seva existència són del segle XV, juntament amb la Capella de Sant Esteve de Can Ravella, ara Sant Sebastià, situada davant el mas, a l'altra banda de la carretera. Ja al segle XV trobem a Pere Ravella, que prenia part en la política municipal. En època moderna, els seus propietaris foren persones influents i familiars de la Inquisició.

La família Ravella començà a engrandir el seu patrimoni amb una gran adquisició de bens l'any 1640, esdevenint una de les famílies més riques en diners i terres de tot el municipi. El senyor Antoni Ravella, comerciant molt ric de Barcelona, va morir solter, deixant el seu patrimoni a Josep Ravella Feu. En el testament li imposava la obligació d'enderrocar la vella capella d'Ordal i fer-ne una de nova: en aquell temps el poble d'Ordal no tenia església pròpia i depenia de l'església de Sant Pere del Castell de Subirats. L'any 1658, el senyor Antoni Ravella va fer construir la tomba on va ser enterrat, segons consta en el llibre d'òbits de la rectoria de Sant Pau d'Ordal.

L'any 1777 es va construir la masia nova on hi havia hagut l'antiga, acabant el 1780, de tamany més gran que l'inicialment projectat.

El dia 3 d'agost de 1793 va morir Josep Ravella Feu, deixant els seus bens a Anton Ravella Busquets. Des del dia 21 de desembre de 1808 fins el 27 de març de 1809, durant la Guerra del Francès, va haver-hi una guarnició francesa a Ordal, que saquejà la capella de Sant Esteve de Can Ravella, van cremar les portes i finestres de l'hostal de Can Ravella, la casa Parellada i altres cases del poble, excepte la casa de Can Ravella, on hi vivia un comandant francès. Un altre episodi lligat a la Guerra del Francès succeí al mes de juny de 1809, quan quatre soldats francesos que havien begut molt van fer nit al celler de Can Ravella. Els pagesos del poble van esperar fins que els soldats es van adormir. Aleshores els pagesos aprofitaren per matar els soldats a cops de maces i els van enterrar un a l'hort de la casa prop del pou i els altres a prop de l'hostal.

L'any 1819 Antoni Ravella Busquets compra la masia de Can Bou de Lavern i les terres del seu voltant. En morir Antoni sense fills, l'any 1829, hereta les possessions la seva neta Josefa Tor Ravella. Aquesta es casa amb el senyor Ramon d'Olzinelles, comte d'Olzinelles.

Al morir Josefa Tort Ravella, el seu hereu, Hermenegild d'Olzinelles Ros i Ravella, presentà una sentència als jutjats per heretar tots els bens de la seva mare i la meitat dels bens del senyor Esteban Ravella Nin, inscrivint-se l'escriptura del conveni al registre de la propietat l'any 1881, passant a ser ell el propietari de Can Ravella. Li gestionà la documentació de la seva propietat el senyor Alfons de Camps i d'Olzinelles, passant l'heretat fins avui a la família Camps, quan Concepció Olzinelles es casà amb Pelayo de Camps i de Matas, a qui fou concedit el títol de Marquès de Camps l'any 1878 per part del papa Pius IX. Es tracta d'un títol pontifici, no rehabilitat.

La família Camps és la propietària actual de Can Ravella.

Bibliografia

- A.A.V.V. (1981): "Pla General d'Ordenació Urbanística de Subirats". Annex I. Ajuntament de Subirats.
- COLOMÉ, Josep (edició) (1997): "Els móns d'Isidre Mata del Racó. Notes d'un propietari pagès al Penedès de la fi de l'Antic Règim". Llibre II. Transcripció de Raimon Soler. IEP, "Estudis i Documents", vol. XIV; Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia, "Història de la vila", n°4. Ed. Ajuntament de Subirats; Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia i l'Institut d'Estudis Penedesencs.
- LLORAC I SANTÍS, Salvador (1988): "Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès". Ed. Ajuntament de Subirats, p. 243-244.
- RAVENTÓS, Josep, pvre. (1968): "100 anys d'una petita comunitat parroquial. Sant Esteve d'Ordal, 1867-1967". Barcelona.
- ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986): "Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. Vol 2, Alt Penedès." Barcelona, p. 186.

